

højtærede Indenrigsminister indvendte mod vort Lovforslag, at han fik faa grumme meget at bestille efter det; det vilde blive et stort og uoverkommeligt Arbejde. Den ærede Ministers Arbejdsevne maa siden den Gang være stegen ganske betydelig, siden han paatager sig Arbejdet efter dette Forslag; thi hvad han paatager sig her, overstiger mangfoldige Gange, hvad han vilde blive nødt til at paatage sig efter vort Forslag. Efter vort Forslag havde Ministeren kun at afgøre det Spørgsmaal om, hvor vidt en Person henhørte til de Klasser af ubemidlede, som vare nævnte i Lovforslaget. Det var en meget let Afgørelse, som i de allerfleste Tilfælde ikke vilde medføre Tvivl, eller som kun vilde medføre Tvivl i de Tilfælde, hvor en Arbejder eller et Tyende undtagelsesvis er velhavende. Det var forholdsvist en simpel, let og overskuelig Afgørelse, Indenrigsministeren der havde at træffe. Men her skal Indenrigsministeren for hver af de Tusinder, som der her er Tale om, afgøre, om der er Trang eller ikke Trang til Stede, og naar Ministeren er kommen lykkelig over dette, skal han afgøre, hvor meget og hvorledes enhver skal have. Alt dette skal kunne indstilles til Ministerens Afgørelse, og saa maa han træffe den. Det er et stort Arbejde, den højtærede Minister faar, og det er — for at jeg skal henvende mig til det ærede Medlem fra Assens (Bernsten) — en betydelig Myndighed, Ministeren faar. Siden ville vi vel faa Beslighed til at høre det ærede Medlems Anerkendelse af, at Indenrigsministeren her har faaet netop den Bemyndigelse, som det ærede Medlem vil betro ham, men denne Myndighed har visse et ganske andet Omfang end den, som laa i vort Lovforslag. Efter vort Lovforslag kunde Indenrigsministeren ikke paalægge Kommunerne en eneste Ore at udrede. Efter vort Lovforslag var han begrænset til de Penge, som vare stillede til hans Raadighed. Men efter dette Forslag vil Ministeren være berettiget til at udskrive disse Millioner af Kommunerne, hvis han finder det rigtig. Jeg tror ikke, at den nuværende højtærede Indenrigsminister vil finde det rigtig, men ingen veed, hvilken Indenrigsminister vi kunne faa her i Landet i Fremtiden. Det var jo dog muligt, at vi fik en Indenrigsminister, som vilde høje sig for det Tryk, der vilde komme fra de trængende, naar dette Forslag forelaa som Lov, det Tryk, som vilde komme ved, at man sagde: Her er et saadant Lovforslag; Du altsaa kan og bør gøre det; men hvorfor gør Du det saa ikke? Ser man nu paa den anden Side af Me-

daillen, er det lige saa vist, at dette Forslag kan træde ud i Livet paa den Maade, at der ikke krummes et Haar paa det nuværende Fattigvæsen, at der ikke forandres mere paa den nuværende Tilstand end bag paa min Haand. Det er det andet Alternativ, som staar til vedkommende Myndigheds Raadighed efter dette Forslag. Dette Forslag kan udføres saaledes, at ikke et eneste Menneske, som ikke nu i dette Øjeblik har Krav paa Fattigundersøttelse, kan faa Understøttelse efter det, det kan udføres saaledes, at ingen faar en eneste Ore mere eller et eneste Pund Margarine eller amerikansk Fedt mere, end han faar nu (Uforbydelse af Bernsten). Ja, hvad de faa nu, vide vi omtrent alle. Saaledes kan Forslaget udføres, at ingen faar den mindste Hjælp udover, hvad han faar nu, at ikke et eneste Menneske faar mere i Understøttelse, end hvad han nu har Krav paa. Hvis Ministeren stiller sig saaledes, er han fuldstændig berettiget dertil. Det er Kommunerne, der efter dette Forslag ligesom efter den nuværende Fattiglov afgøre, om vedkommende er trængende, jaht hvad og hvor meget han skal have. Der er ikke en eneste Forpligtelse over for nogen Kommune til at træffe noget andet Støn efter dette Forslag end efter den nu gældende Fattiglov; de kunne godt blive staaende ved de Regler, de følge i deres nuværende Praksis. Der kommer ikke andre trængende ind under dette Forslag end under det nuværende Fattigvæsen, og de blive ikke behandlede anderledes efter dette Forslag end under det nuværende Fattigvæsen. Hvis Amtmanden og Ministeren ere enige om en vis Afgørelse, saa er dette Forslag null og nothing, det har ikke den mindste praktiske Betydning. Dette Forslag er saaledes, at det svinger som en Perpendikel mellem Kul og et aldeles ubestemt Antal Millioner, og det vil virke ude i Landet, uden at et eneste Menneske i ringeste Grad er i Stand til at sige os, om det vil gaa i den ene eller den anden Retning. Men dette er en Maade at Lovgive paa, som er uhørt. Dette er et Brægebillede af Lovgivning, det er ikke et Lovarb jde, men en Galiterklæring. De Herrer give her et Forslag, hvor de frakrive sig enhver Indflydelse paa, hvad der her vil ske, naar dette Forslag bliver til Lov. De, der skulle udføre Lovene, er andre end Lovgivningsmagten; de, der skulle afgøre, hvad der bliver Resultatet af denne Lov, er, som jeg før sagde, i første Instans Kommunerne; i anden Instans Amtmændene og i sidste Instans Indenrigsministeren; de have en ubegrænset Afgørelse af, hvad der skal komme ud af dette Forslag. Saadan er den Lov, som de Herrer have afgjort i For-